

بررسی رابطه طایفه‌گرایی و احساس امنیت اجتماعی (مورد مطالعه شهروندان شهر ایذه)

اکبر زارع شاه‌آبادی^۱، مهران بندری^۲، زهره فریدونیان^۳

^۱ دانشیار گروه جامعه‌شناسی دانشگاه یزد (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی بررسی مسائل اجتماعی ایران، دانشگاه شهید چمران اهواز

^۳ کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

چکیده

طایفه‌گرایی و وجود احساسات و روحیات قوی طایفه‌گرایی، که از ویژگی‌های ساختار سنتی و ایلی و قبیله‌ای می‌باشد. این پژوهش با هدف سنجش نقش طایفه‌گرایی بر احساس امنیت اجتماعی شهروندان شهر ایذه انجام گرفته است. پژوهش حاضر از نظر زمانی، مقطعی از نظر نحوه‌ی اجرا، پیمایش و از نظر نوع کاربردی است. جامعه آماری پژوهش، افراد بالای ۱۵ سال شهر ایذه که تعداد آن‌ها مطابق سرشماری ۱۳۹۵ «۶۸۱۱۵» نفر می‌باشد که از این تعداد ۳۸۴ نفر با استفاده از فرمول کوکران و به روش نمونه‌گیری دو مرحله‌ای سیستماتیک و تصادفی انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته است که اعتبار آن از طریق محتوا و پایایی آن از طریق محاسبه آلفای کرونباخ سنجیده شده است و اطلاعات به دست آمده از طریق آزمون‌های F، T و ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره تحلیل شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد میزان احساس امنیت در بین مناطق دوگانه شهری ایذه متفاوت است. بین طایفه‌گرایی و احساس امنیت رابطه معکوس و معناداری وجود دارد. بدین معنا که هر چه میزان طایفه‌گرایی بالاتر می‌رود میزان احساس امنیت کاهش می‌یابد. همچنین افراد با پایگاه اجتماعی اقتصادی بالاتر میزان احساس امنیت بالاتری دارند. تحلیل رگرسیون چند متغیره نشان داد که متغیرهای پایگاه اجتماعی اقتصادی، مناطق شهری و طایفه‌گرایی حدود ۷/۱ درصد تغییرات احساس امنیت را در این شهر تبیین می‌کند. دامن زدن به طایفه‌گرایی آثار و پیامدهای مخربی زیادی دارد که یکی از آن‌ها کاهش امنیت اجتماعی شهروندان می‌باشد بنابراین لازم است که همگرایی در بین طوایف ترویج شود.

واژه‌های کلیدی: احساس امنیت اجتماعی، طایفه‌گرایی، پایگاه اجتماعی اقتصادی، ایذه